

ZPRAVODAJ

FARNOSTÍ: Pardubice, Mikulovice, Rosice a Třebosice

03/26

Vydává Římskokatolická farnost – arciděkanství Pardubice
www.farnost-pardubice.cz | pro vnitřní potřebu | cena 20 Kč

Přednovkněžské ohlédnutí

Ve chvíli, kdy berete do rukou tento Zpravodaj, už budu mít po kněžským svěcení. Hodně lidí se mě ptalo, jak se na to připravuju, jak se těším a jestli mám z něčeho obavy a strach. Musím říct, že pro mě mnohem zásadnější bylo svěcení jáhenský. A to především proto, že jsem ukončil jednu životní etapu v semináři, a že jsem při tom slíbil všechno, co se slíbit má. V podstatě jsem si zabouchnul dveře a není už cesty zpět. A věřte mi nebo ne, ale tohle zabouchnutí dveří vnímám pozitivně, jako něco, o co se můžu opírat, právě proto, že jsem se těmi dveřmi rozhodl svobodně projít.

Na exerciciích před jáhenským svěcením jsem si položil otázku, zda ta Boží nabídka stále platí. Zda mě Bůh opravdu vede k této cestě. Zda nekráčím prostě jen ze setrvačnosti. Dokonce mi Bůh zajímavým způsobem ukázal, že jsem svobodný, že mě nikam netlačí, že bych mohl být šťastný i na jiné cestě, a že ta cesta je jakoby stále otevřená. V tomhle mám Boha hrozně rád. Nabízí, ale nevnucuje. Ukazuje směr, ale netlačí. A ať už se člověk rozhodne pro cokoliv, On vždycky zůstává s ním. Jáhenství jsem přijal, protože jsem v tom opravdu vnímal vnitřní klid a Boží lásku. A jsem za to doteďka velmi rád.

Na mých putovních exerciciích před kněžským svěcením jsem tedy nerozlišoval, zda mám nebo nemám být knězem. Od počátku mého povolání totiž vnímám, že mě Bůh pozval ke kněžství. Rozjímal jsem ale nad otázkou, jakým knězem mám být. A co ode mě Bůh očekává. Cesta trvala 9 dní a prožil jsem na ní mnoho malých zázraků.

Bůh ke mně na poutích vždycky nejvíc mluví, nebo možná jsem spíš jen víc vnímavej.

Každopádně jsem od Boha nečekaně dostal mnoho krásných setkání.

Například když jsem šel na nedělní mši do slavoňovského dřevěného kostelíka, neplánovaně jsem se v sakristii střetl s chlapama z Pardubic. Jak mám hlavu dřavou, vůbec jsem si neuvědomil, že tam budou mít ten víkend duchovní obnovu. Kdybychom tohle setkání plánovali, asi bychom to nesladili. Naštěstí za nás plánoval někdo lepší. Každý večer jsem se na pouti setkával s různými kněžími a rodinami, kde jsem zrovna přespával. Nasával jsem, co mi o kněžství říkali, a možná ještě víc jsem nasával to, jak ke mně přistupovali, jak se chovali a jak celkově na mě působili. A musím říct, že během toho putování jsem měl konečně takový ten klidný čas se začít těšit.

A co mi z toho putování o kněžství vyšlo? Že je to hodně o vztazích jak s Kristem, tak s lidmi. Že je to o otevřenosti, přijetí a o tom, že není třeba velkých výkonů. Především však, že to nejdůležitější se neděje v hlavní dějové lince, ale v těch vedlejších, na pozadí toho všeho. A člověk musí být o to víc vnímavý na nečekané podněty. A taky, že Bůh nepotřebuje můj žaludek (můj sebezápor), ale že chce především moje srdce.

A z toho vychází i můj primiční citát: „Protože chci lásku, a ne oběť.“ a k němu doplňující „*Kdybych vydal sám sebe k upálení, ale lásku bych neměl, nic mi to neprospěje.*“

• *ted' už snad kněz Ným +*

Krátké aktuality

Májové pobožnosti

Pro každého z nás je měsíc květen příležitostí ujasnit si význam Panny Marie v životě víry a obnovit k ní svůj osobní vztah. Pomoci nám mohou i společné krátké májové pobožnosti, které budou vždy po poledních a večerních mších sv. v kostele sv. Jana Křtitele, v neděli večer v kostele sv. Bartoloměje.

Pardubická primice Jeronýma Pelikovského

Náš novokněz bude první mši sv. sloužit v neděli 17. května v 9:00 v kostele sv. Bartoloměje. Abychom tuto slavnost mohli prožít společně, bylo na pastorační radě domluveno, že tuto neděli nebude mše sv. v klášterním kostele ani v Mikulovicích. Po mši svaté bude následovat krátké dopolední občerstvení (bez oběda) na farní zahradě, kde bude Jeroným udílet novokněžské požehnání.

Farní festival – den farnosti

Významným dnem pro naši farnost bude neděle 7. června. Již podruhé se v rámci farního festivalu chceme všichni z Pardubic a okolních farností sejít k slavení jedné mše sv. a více si uvědomit duchovní pouto mezi sebou navzájem. Z tohoto důvodu bude tuto neděli dopoledne pouze jedna mše sv. v 10:00, kterou budeme slavit pod širým nebem u Salesiánů. Po bohoslužbě bude následovat další program, více informací naleznete v článku a letáku na stranách 6 a 7.

Hospodaření farnosti v roce 2025

Ekonomická rada farnosti připravila zprávu o hospodaření v minulém roce. Je důležité, abychom byli dobře informováni a také vnímali, že finanční spoluúčast náš všech je (a hlavně bude) nezbytná pro život a rozvoj farního společenství i svěřeného majetku. Pokud byste měli jakýkoliv dotaz či návrh, jak užitečněji či transparentněji informovat o financích farnosti, napište nebo se osobně obraťte na členy ekonomické rady. Přehled najdete na str. 4.

První svaté přijímání

Na přijetí svátostí smíření a eucharistie se letos připravuje 16 dětí (7 dětí na faře a 9 u Salesiánů). Slavnost prvního svatého přijímání proběhne v neděli 17. 5. v 9:00 v kostele sv. Václava a v neděli 14. června v 10:00 v klášterním kostele. O přípravě dětí se více dočtete na str. 8 a 25.

Noc kostelů

V pátek 29. května se uskuteční tradiční Noc kostelů. Cílem je umožnit veřejnosti přístup do míst, kam se možná během bohoslužeb ostýchají vstoupit a umožnit jim skrze umění, rozhovory, ticho či nějakou aktivitu vnímat hodnoty křesťanské víry, setkat se s věřícími a případně si začít klást otázky, které mohou vést k setkání s Kristem. Doprovodíme tedy organizátory i návštěvníky svou modlitbou, aby vynaložené úsilí přineslo všem duchovní užitek. Více informací na straně 11.

50 let kněžství otce biskupa Josefa

Dne 26. června 1976 Josef Kajnek přijal kněžské svěcení od bánsko-bystrického biskupa Jozefa Ferance. Stalo se tak v pražské katedrále. Toto jubileum si ve farnosti připomene v neděli 21. června při mši sv. v 9:00 v kostele sv. Bartoloměje. Po mši sv. můžeme s panem biskupem posedět u kávy ve farním sále.

• P. Jan Uhlíř

Aktuálně

Za co se mám modlit?

Občas si pokládám otázku, za co se mám modlit. Napadají mě obvyklá témata:

za mír, za zdraví, za práci, za křesťany, za kněze, za nemocné ...

Někdy mě napadá otázka: *mohu se modlit i za něco jiného, mohu svoji modlitbu rozšířit a doplnit něčím, co mě hned nenapadne, a přesto to může být důležité?* Obvykle mě v pondělí ráno probudí WhatsApp se zprávou a tématem k modlitbě od Jendy, občas se mi v mailu od chlapů objeví prosba o modlitbu za někoho, kdo je v tíživé situaci, ať je to rozchod s manželkou, ztráta zaměstnání, hledání bydlení, náročná operace či diagnóza rakoviny atd. Pak i toto rád svěřím Bohu a modlitba tak dostává nové impulsy a témata i k mému hlubšímu sdílení s Bohem.

Na poslední pastorační radě byla všem přítomným položena otázka:

„Napadá vás, co by bylo potřeba ve farnosti zlepšit, změnit, na co by se měl dát větší důraz?“

Po počátečním ostýchání přítomní sdíleli své nápady, až Jeroným nestíhal zapisovat. Výsledkem proběhlého brainstormingu je přiložený obrázek. Po krátké diskusi, která následovala, se pastorační rada shodla, že nápadů a věcí, na kterých je potřeba ve farnosti začít více pracovat a potřebují zlepšení či změnu, je spousta, a jako první krok je potřeba modlitby, která je základem všeho.

Ano, máme se za co modlit!

Pro každého, kdo se bude chtít přidat a svojí modlitbou za proměnu farnosti tuto cestu podpořit – přijďte, začínáme na farním festivalu v neděli 7. června 2026.

• Tomáš Kučera

Zpráva o hospodaření farnosti v roce 2025

Ekonomická rada farnosti předkládá farnímu společenství informaci o výsledcích hospodaření za uplynulý kalendářní rok. Níže uvádíme přehled nejdůležitějších ekonomických aktivit naší farnosti v roce 2025, a to včetně porovnání vybraných nákladů a výnosů za předchozí čtyři roky.

V roce 2025 činily celkové náklady 3,6 mil. Kč, celkové výnosy 3,8 mil. Kč a bylo tedy dosaženo kladného hospodářského výsledku. Zůstatek na bankovním účtu byl k 31. 12. 2025 celkem 1 989 341,- Kč a zůstatek hotovosti 114 573,- Kč. Na rekonstrukci fary bylo zatím vybráno 174 142,- Kč.

V minulém roce představovaly významnou výdajovou položku především výdaje na nový oltář v kostele sv. Bartoloměje a vybavení. Celkový náklad na nový oltář, upravení presbytáře a kostela byl 2 796 466,- Kč, kde projektové práce z toho jsou 320 650,- Kč, demontáž a bourání 289 638,- Kč, výroba a dodání pískovce 1 112 595,- Kč. Zbytek jsou truhlářské práce, ozvučení, restaurátorské práce atd. Celá částka byla placena z vlastních peněz a dotace, kde dotace celkem činila 850 000,- Kč.

Dále dokončení fasády kostela sv. Bartoloměje (405 000,- Kč).

Všechny opravy většího charakteru plánujeme s předstihem a snažíme se na ně maximálně využít dotace. Podrobnější přehled nejdůležitějších nákladů a výnosů farnosti je uveden v příložené tabulce.

Financování naší farnosti je závislé převážně na vlastních zdrojích, z nichž největší podíl tvoří sbírky a dary (75 %). Abychom udrželi naše farní společenství živé a fungující, bez dobrovolné finanční pomoci všech farníků se neobejdeme. Možností, jak své farnosti finančně přispět, je několik. V hotovosti při nedělních bohoslužbách (z každé sbírky se odvádí 20 % do Fondu solidarity Královéhradecké diecéze a HK biskupství), bezhotovostně pomocí platebních terminálů v kostelích, trvalým příkazem z bankovního účtu.

Dále je možné poskytnout farnosti hotovostní či bezhotovostní dar. Výhodou je, že celá výše daru zůstává naší farnosti. Rádi vám vystavíme potvrzení o daru pro účely snížení základu daně z příjmů. Číslo účtu farnosti je **1224496329/0800**.

Možnost přispět bezhotovostně prostřednictvím platebních terminálů se velmi osvědčila. V kostele sv. Bartoloměje činily tyto příjmy v roce 2025 celkem 153 352,- Kč a v klášterním kostele 17 630,- Kč. Vzhledem k dobré zkušenosti s platebními terminály bude přenosný terminál k dispozici nově také v kostele sv. Jana Křtitele. Velmi děkujeme, že využíváte také této možnosti příspěvku.

Dosud ne příliš hojně využívanou možností je nastavení **trvalého příkazu k platbě**. Přitom tato forma příspěvku přináší mnoho výhod! Trvalý příkaz si může každý nastavit podle svých možností a dále se už nemusí o nic starat; není potřeba pamatovat každou neděli na hotovost; nastavením trvalého příkazu přispíváte své farnosti, i když zrovna nejste na mši ve svém kostele; celá výše příspěvku zůstává naší farnosti; výhoda možnosti stabilnějšího plánování výdajů na potřeby farnosti. Zkusme více využít trvalý příkaz k platbě!

Závěrem bychom vám všem rádi poděkovali za vaši velkorysost, štědrost a spolupráci v roce 2025. V případě zájmu je ekonomická rada farnosti připravena zodpovědět dotazy farníků, proto nás neváhejte kontaktovat v kanceláři farnosti nebo na e-mailu **rkf.pardubice@dihk.cz**.

• *Za ekonomickou radu zpracoval Zdeněk Lukavský*

Výnosy	2022	2023	2024	2025
Nájemné – fara, byty, zvonice, dům v Ráji	168 593 Kč	184 172 Kč	401 399 Kč	423 835 Kč
Koncerty pronájem	11 000 Kč	4 000 Kč	29 000 Kč	35 432 Kč
Pachtovné	37 460 Kč	42 018 Kč	45 735 Kč	46 657 Kč
Úhrada tiskovin	27 980 Kč	39 172 Kč	38 320 Kč	
Úroky z bankovních účtů	9 797 Kč	37 472 Kč	69 756 Kč	46 126 Kč
Pravidelné sbírky	616 703 Kč	708 251 Kč	710 684 Kč	835 216 Kč
Dary	290 082 Kč	385 600 Kč	313 952 Kč	592 685 Kč
Platební terminál	0 Kč	0 Kč	32 301 Kč	170 982 Kč

Náklady	2022	2023	2024	2025
Liturgie	- 38 044 Kč	- 34 993 Kč	- 36 664 Kč	- 34 287 Kč
Knihy, tiskoviny, časopisy, zpravodaj	- 74 695 Kč	- 64 525 Kč	- 82 056 Kč	- 98 080 Kč
Spotřební materiál, provoz farnosti	- 34 528 Kč	- 61 923 Kč	- 101 194 Kč	- 210 920 Kč
Drobný hmotný majetek	- 15 583 Kč	- 31 357 Kč	- 68 768 Kč	- 235 493 Kč
Elektrická energie kostely a fara	- 134 892 Kč	- 153 704 Kč	- 178 282 Kč	- 178 235 Kč
Teplota a plyn	- 189 745 Kč	- 233 584 Kč	- 234 010 Kč	- 217 727 Kč
Vodné	- 16 967 Kč	- 16 702 Kč	- 14 335 Kč	- 17 738 Kč
Stočné	- 25 849 Kč	- 27 265 Kč	- 31 908 Kč	- 29 941 Kč
Opravy a údržba	- 520 584 Kč	- 228 804 Kč	- 195 600 Kč	- 807 027 Kč
Náklady na reprezentaci	- 9 274 Kč	- 51 672 Kč	- 13 136 Kč	- 48 100 Kč
Jízdné a přepravné	- 22 957 Kč	- 24 891 Kč	- 31 504 Kč	- 20 018 Kč
Telefony, internet, web	- 16 159 Kč	- 19 748 Kč	- 14 718 Kč	- 13 903 Kč
Poštovné a tisk	- 11 055 Kč	- 3 529 Kč	- 5 231 Kč	- 2 458 Kč
Zabezpečovací zařízení	- 9 912 Kč	- 12 785 Kč	- 14 226 Kč	- 13 524 Kč
Výtahy	- 12 289 Kč	- 14 215 Kč	- 15 638 Kč	- 21 912 Kč
Svoz odpadů	- 3 678 Kč	- 5 498 Kč	- 8 665 Kč	- 8 325 Kč
Poplatky, daně z nemovitosti	- 15 294 Kč	- 18 938 Kč	- 26 187 Kč	- 19 000 Kč
Příspěvky na zaměstnance a dary	- 253 845 Kč	- 372 139 Kč	- 116 927 Kč	- 102 200 Kč
Bankovní poplatky	- 1 572 Kč	- 2 587 Kč	- 4 409 Kč	- 4 014 Kč
Roční odpisy z nemovitostí a movitého majetku	- 126 660 Kč	- 133 588 Kč	- 148 815 Kč	- 174 070 Kč
Fond solidarity a fond dofinancování BIHK	- 65 047 Kč	- 63 304 Kč	- 86 875 Kč	- 127 020 Kč
Návrhy a projektová dokumentace	- Kč	- 395 670 Kč	- Kč	- 447 206 Kč

Všichni jsme jedno tělo... aneb Farní festival 2026

Těšíme se na neděli 7. června, kdy se opět všichni z Pardubic a okolních farností sejdem k slavení jedné mše svaté, abychom si uvědomili duchovní pouto mezi sebou navzájem a prožili jednotu farního společenství s věřícími navštěvující bohoslužby v různých chrámech. Opět tedy bude tuto neděli pouze jedna mše sv. v 10:00, kterou budeme slavit pod širým nebem u Salesiánů. Minulý rok ukázal, že se na salesiánské hřiště vejdem opravdu všichni.

Před festivalem o květnových nedělích bude po kostelích putovat malířské plátno s postavou Ježíše, abychom otiskem svého prstu namočeného do barvy vyjádřili, že skrze Něj patříme k sobě a tvoříme jedno společenství, jednu církev.

Po mši svaté bude následovat společný oběd a odpolední workshopy pro všechny věkové kategorie. Vedle tradičních sportů a tvoření se můžete těšit na přednášku otce Hromjána o historii svátku Božího těla. Program letos obohatí vystoupení hudebního dua Jitka & Ným a salesiánské „scholičky“. Podrobnosti brzy najdete brzy v kostelích na plakátech.

Stále sháníme dobrovolníky na zajištění stánků s občerstvením, můžete-li část svého festivalového času věnovat službě, vyplňte prosím dobrovolnickou přihlášku v Aktualitách (Farní festival 2026) na webu farnosti.

• P. Jan Uhlíř a P. Jiří Čaha SDB

FARNÍ FESTIVAL

Motto: **Všichni jsme jedno tělo**

PARDUBICE

ŘÍMSKOKATOLICKÁ
FARNOST
PARDUBICE

SALESIÁNSKÉ
CENTRUM

NEDĚLE 7. ČERVNA 2026

areál Salesiánského centra Pardubice, Zborovské nám. 2018

P R O G R A M

- 10:00** • Společně slavíme a prezentujeme (mše svatá)
- 12:00** • Sytíme i bratra osla (oběd)
- 13:00** • Zpívejte s námi (salesiánská scholička)
- 13:30** • Najdi si to své (workshopy – sport, beseda, tvoření, skákací hrad)
- 14:45** • Jitka & Ným (minikoncert)
- 15:30** • Jdeme ve jménu Páně (modlitba na závěr)

Kontakt: Marie Benáková, tel.: 776 649 046

e-mail: benakova@dozivota.cz

web: salesianipardubice.cz/farni-festival/

Součástí Festivalu bude i dobročinná burza na podporu mladých salesiánských animátorů. Více informací na webu.

Hledáme
dobrovolníky
do stánků.
Hlaste se prosím,
zde, děkujeme!

První svaté přijímání dětí od sv. Václava

17. května 2026 se bude konat radostná slavnost v salesiánském kostele sv. Václava. Připravuje se na ni osm dětí spolu se svými rodiči, aby mohli poprvé přijmout Ježíše v eucharistii. Bude to pro ně začátek nové etapy života z víry.

Tentokrát bude slavnost obohacena o křest Aničky, která se s dětmi již nějakou dobu setkává při katechezích. Prosíme vás o modlitbu také za Sofinku, Klárku, Terezku, Báru, Kryštofa, Mikuláše, Tobiáše a Šimona, aby jim dal Pán víru a jistotu, že On je stále s námi a stará se o nás. Díky němu se můžeme podílet na šíření Boží slávy a jeho království míru a lásky. Kéž v nás tyto děti vidí radost a víru, o kterou opíráme svůj život.

• Marie Zimmermannová

Salesiáni zvou na Kokešov

– změna tradičního termínu!

Stalo se tradicí, že první májovou neděli se setkáváme v Kokešově na májové pobožnosti. Než započne, čeká na děti několik úkolů v okolí. Letošní „kalendářní okolnosti“ (prodloužené víkendy) vedly k tomu, že Májová bude v neděli 24. května 2026 od 17:00 hodin, právě na svátek Panny Marie Pomocnice křesťanů – tak drahé Donu Boskovi. Pokud byste se někdo chtěl zapojit do tvorby programu, ozvěte se P. Václavovi Čunkovi (731 600 070).

• Salesiáni

Co nabízí Středisko mládeže?

Pánská airsoftová víkendovka na Míčově: 15. až 17. května;

Víkendovka 11+: 22. až 24. května;

Tvoření s přespáním: 30. až 31. května.

Přihlásit se můžete na stránkách

<https://salesianipardubice.cz/stredisko-mladeze/akce/>.

Těšíme se na zkušené matadory i nováčky!

Na salesiánských táborech jsou ještě volná místa.

Termíny, počet volných míst, ceny a přihlašování najdete na

<https://salesianipardubice.cz/stredisko-mladeze/tabory/>

Rodiče táborníků, запиšte si prosím předtáborovou brigádu na Míčově v sobotu 27. června 2026. Budeme faru připravovat na tábory. Předem moc děkujeme.

• Martina Traxlerová

Nabídka pro katechety a rodiče

V týdnu od 6. do 10. července 2026 se v Salesiánském centru v Pardubicích bude konat kurz Katecheze Dobrého pastýře – I. úroveň. Kurz je příležitostí získat nový pohled na svoji vlastní víru a způsob výchovy dětí pro životadárný vztah s Bohem skrze Ježíše. I když jsou kurzy zaměřeny na to, jak vést děti k Bohu a k životu z víry, absolventi je vnímají jako duchovní obnovu a restart své vlastní víry. Podrobnosti o obsahu a průběhu jsou uvedeny v přihlášce, kterou je třeba vyplnit elektronicky na adrese <https://forms.gle/3yCkSB8zgRhNcukBA>.

• Marie Zimmermannová

Pozvání do Scholča

Scholčo je společenství pro mládež přibližně od dvanácti let. Scházíme se každý lichý čtvrtek na naší faře naproti kostelu svatého Bartoloměje.

Smyslem Scholča je, že spolu můžeme trávit čas a naučit se něco nového. Společně zpíváme, hrajeme na různé hudební nástroje nebo zkusíme další hlasy v písničkách. Také si ale zahrajeme všelijaké hry a popovídáme si. Naší velkou radostí je, že jednou budeme doprovázet mši sv. v klášterním kostele, na kterou se velmi intenzivně připravujeme a doufáme, že vás tam uvidíme.

Pokud vás baví hudba, chcete poznat nové kamarády a zažít něco nového, jste u nás vítáni. Také děkují Tomášovi Zamastilovi a Lukášovi Bunčekomu za zrealizování a vedení Scholča.

• *Dorota Kalivodová*

Modlitební karavan / stan / v Pardubicích!

Možná jste minulý rok zaznamenali před nádražím Modlitební stan, kde se podávala káva; kdo měl zájem, mohl si vzít Bibli, posedět, popovídat si, říci, co má na srdci, zeptat se na cokoliv. U karavanu byla skupinka lidí v tričkách s nápisem Modlitby 24/7. Tento rok na jaře bude v Pardubicích Modlitební stan jenom jeden den a bude umístěn v Tyršových sadech.

Je to ekumenická akce, do které se zapojují různé křesťanské sbory i katolická církev. V Pardubicích proběhne 19. 6. 2026 v Tyršových sadech v čase od 15:00 do 19:00. Zde se bude podávat drobné občerstvení, k dispozici budou kapesní Gedeonské bible a informační materiály o církvích v Pardubicích, na jejichž zástupce se mohou případní zájemci obrátit.

Jak je možné se do evangelizace zapojit:

- Zapojením do Modlitebního stanu 19. 6. v Pardubicích: Povídáním s kolemjdoucími, podáváním občerstvení, modlitbou pro zájemce, podáváním informací, nasloucháním nebo také upečením drobného občerstvení.
- Zábavou pro děti, aby si jejich rodiče mohli popovídat u modlitebního stanu.

Pokud byste se chtěl někdo zapojit do této evangelizační aktivity, informace podá pan Martin Rak z křesťanského společenství, který tuto akci bude v Pardubicích zaštiťovat (martinrak07@gmail.com) nebo Zuzana Petrášová (zuzana@petras-cz.eu). Další podrobnosti budou k dispozici později na webových stránkách farnosti.

• *Zuzana Petrášová*

Cantus amici Pardubice vás zve na KONCERT DUCHOVNÍ HUDBY

v kostele sv. Bartoloměje
dne 28. května 2026 od 17.00 hod.
(z díla W. A. Mozarta)

29.05.26

NOC KOSTELŮ

www.nockostelu.cz

- **KOSTEL SV. BARTOLOMĚJE** (18:00 – 22:00) Kostelní 108
18:00 Mše svatá
18:45 Koncert žáků ZUŠ Pardubice Polabiny
19:30 Svatí pardubického kostela (přednáška doc. P. Ľuboslava Hromjáka)
20:45 Komentovaná prohlídka varhan
- **KOSTEL SV. JANA KŘTITELE** (18:00 – 21:00) Bratraců
Veverkových
18:00 – 21:00 Hudba v prostoru
(Volné hraní, ticho a slovo, které se rodí z přítomného okamžiku)
- **KOSTEL ZVĚSTOVÁNÍ PANNY MARIE** (18:00 – 21:00) Komenského
náměstí 125
18:00 – 21:00 Neboj se a zastav se...
(Hravý program pro ztišení nejen pro rodiny s dětmi)
- **KOSTEL SV. VÁCLAVA - SALESIÁNI** (18:00 – 21:30) Zborovské
náměstí 2018
18:00 Včera, dnes a zítra (historie a současnost kostela sv. Václava)
18:15 Z děcáku do samostatného života (práce Centra Don Bosco)
18:30 Prohlídka domu (s akcentem na činnost)
19:00 Schola od sv. Václava (koncert s „rytmikou“)
20:00 Dům pro vás (prohlídka domu s akcentem na pronájmy)
20:45 Seber odvahu :-) (večerní zastavení s tématem letošní Noci)
- **KOSTEL SV. JILJÍ V PARDUBIČKÁCH** (18:00 – 21:00) Hřbitov Pardubičky,
Kyjevská
18:00 Procházka hřbitovem se zastavením u významných osobností
18:30 Prohlídka zvonice s možností zvonění
19:00 Historie kostela a okolí
19:30 Varhanní koncert (Jakub Milski)
20:00 Komentovaná prohlídka varhan
- **FARNÍ KOSTEL ČESKOSLOVENSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ** Hronovická
ulice
17:00 Divadlo pro rodiny s dětmi Příběhy měsíční duhy (farní zahrada)
17:00 – 22:00 V krajinách 2 (Barbora Farářová in memoriám)
17:30 Taneční vystoupení „Eclipse“ skupiny Viva Alfa
17:45 Vnitřní svět J. R. R. Tolkiena (přednáška prof. Pavel Hošek Ph.D.)
19:00 Duo Unger Jansen (koncert)
20:30 Pouta (koncert folkové kapely)
- **KOSTEL SV. VÁCLAVA V ROSICÍCH** (18:00 – 20:00) Školní nám. 35
18:00 – 20:00 Prohlídka kostela
- **KOSTEL SV. VÁCLAVA V MIKULOVICÍCH** (18:00 – 19:00) Mikulovice 1
18:00 Svatí mikulovického kostela (přednáška doc. P. Ľuboslava Hromjáka)
- **KOSTEL POVÝŠENÍ SV. KŘÍŽE V TŘEBOSICÍCH** (18:00 – 19:00) Třebosice 22
18:00 Koncert ženského pěveckého sboru Rudolfinky

Apoštolský nuncius v Pardubicích

Když se řekne „nuncius“, někdo si možná nepředstaví nic, ale většina lidí si asi představí pána v klerice, který si je vědom své vlastní důstojnosti. Proto byla návštěva apoštolského nuncia v České republice arcibiskupa Jude Thaddeuse Okolo v naší farnosti na neděli Dobrého pastýře pro mnohé z nás jistě překvapením. Přijel bez řidiče a dalšího doprovodu, jak by si snad někdo mohl myslet, že se navelvyslance sluší a patří. Ale neměl jsem pocit, že přijel sám. Přijel s Kristem. Kdo slyšel pana nuncia hovořit, určitě si všiml, že nemluví až tak dobře česky. Přesto mluví srozumitelně. Jazykem, který dokáže oslovit kdekoho – jazykem evangelia, radostné zvěsti. A tahle radost, radost z Krista, se nedá vyjádřit pouze slovy, ta je vidět na první pohled. A je nakažlivá! Radost pana nuncia je tím víc zarazující, že už za pár týdnů odjíždí na diplomatickou misi na Haiti, kde skutečně hrozí, že věrnost Kristu dosvědčí až do krajnosti. Jeho biskupské heslo je **Domine, ut videam = Pane, ať vidím!** (Mk 10, 51). Pane, prosím, ať vidíme, ať je naše radost z Tebe apoštolsky nakažlivá!

• František Moudr

Nuncius na „Dětské“

V neděli Dobrého pastýře k nám na mši sv. zavítal papežský Nuncius. Děti ho hezky přivítaly průvodem a růžičkami. Povídal nám, že ho papež posílá na místo zvané Haiti.

Říkal i různé zajímavosti, např. že tam lidé nechodí do kostela, do školy a ani do práce – kněží i učitelé totiž chodí po rodinách. Také vyprávěl, že tam mají hodně gangů, které hodně škodí lidem. Moc mě pobavil, protože má smysl pro humor. Po mši se s lidmi před kostelem fotil a povídal si s nimi.

• *Barča Traxlerová*

Sederová večeře 11+

Na Zelený čtvrtek večer jsme se všichni sešli na faře, kde jsme se nejdříve seznámili. Bylo nás tam asi 20. Poté jsme si sedli ke stolu. Dostali jsme takové malé knížky. Z těch knížek se četlo v průběhu večeře. Byly tam dané role, které někteří z nás četli. Jeroným byl jako otec rodiny a celou tu dobu nás provázel.

Sederovou večeři jsme dělali tak, jak to probíhalo dříve. Třeba jsme si máčeli mrkev a petržel do slané vody. Během večeře bylo povinné vypít 5 kalichů vína (pro děti tam byla Vinea). K jídlu jsme si mohli dát placky, které dělal sám Jeroným. K tomu jsme měli vajíčka, jehněčí maso, spoustu zeleniny atd. Na konci jsme zpívali písně a povíдали jsme si.

Večeře končila přibližně o půl jedenácté a někteří na faře i přespávali. Myslím, že jsme si to všichni moc užili a máme z večeře hodně zážitků. :)

• *Barbora Žárská*

Zelený čtvrtek – Cesta ministrantů do Hradce Králové

Ve čtvrtek 2. dubna 2026 kněží v katedrále Svatého Ducha v Hradci Králové obnovili kněžské sliby a při této příležitosti se světily také oleje, které slouží při svátosti pomazání nemocných a svátosti biřmování. Jeli jsme i my ministranti. Tentokrát se nás přihlásilo 14, a proto jsme jeli vlakem. S námi jel i otec Jan Uhlíř, jáhen Vojtěch Gottvald a nejstarší ministrant a zároveň i kostelník Václav Metelka.

Sraz jsme měli v 8:15 u sochy Jana Pernera před nádražím. Po příjezdu do Hradce jsme šli pěšky ke katedrále. V 10 hodin začala slavnostní mše, kterou celebroidal biskup Jan Vokál s ostatními kněžími a biskupy. Byl to hezký zážitek vidět tolik kněží a ministrantů na jednom místě. Po mši jsme obědvali v obchodním centru Aupark ve fastfoodu KFC. Poté jsme se vrátili domů rovněž vlakem.

Děkujeme otci Jendovi, panu Vojtěchovi a Vimovi za organizaci celého výletu.

• *David Zelenka*

Křížová cesta – Nové Hradce

Jako již tradičně se na Velký pátek konala Křížová cesta v přírodě.

Letos jsme s rodinou trochu zaspali, a proto jsme se vydali do Nových Hradů na „farní křížovku“. Barokní zastavení nutila k usebrání a tichu, kdy jsme velmi vzdáleně mohli nahlédnout do velkopátečních událostí. Velký dík patří organizátorům za přípravu.

• *Martina Traxlerová*

Křest – S vírou je to jako se semínky

Je Velikonoční pondělí, velmi brzy ráno, manžel i návštěva doma spí, ale já se probouzím a nemohu již usnout. V mé hlavě se opět odehrává obřad velikonoční vigílie. Cítím nesmírný klid, souznění, splynutí, avšak na polštář stékají slzy. Nejsou to však slzy bolesti. Jsou to slzy radosti, kdy znovu pocituji naplnění, které jsem prožívala při eucharistii. Odcházím do pokoje, kde nejprve potmě sedím a rozmlouvám s Bohem. Náhle přichází vnuknutí, že si své myšlenky zachytím na papír. Rozsvěcím malé světýlko a zapisuji si: S vírou je to jako se semínky. Některá padnou na úrodnou půdu, ihned začnou klíčit, růst, rozvíjet se. Některá se ztratí a nic se s nimi neděje. A pak jsou semínka, která dlouho čekají, než nastanou vhodné podmínky pro jejich klíčení a růst.

A mezi taková semínka patřím i já. A tak jsem šťastná, že i pro moje semínko nastala vhodná chvíle, kdy se probudilo k životu a díky úžasným zahradníkům začalo růst. Děkuji vám všem, kteří jste vstoupili do mého života a svými slovy, činy, úsměvem, objetím, modlitbou, trpělivým vysvětlováním a výkladem Písma svatého vyživujete moje semínko. Cítím, že se mé srdce otevřelo Kristu a konečně zažívám ten láskyplný pocit, po kterém jsem toužila.

S velkou pokorou, vděčností a radostí jsem o velikonoční vigilii přijala křestní jméno Anežka Česká (patronka nemocných, chudých, trpících, České země) a biřmovací jméno Anna Samodruhá (patronka matek, manželství, šťastného porodu). A když se zpětně podívám na svůj život, vidím, že mě vlastně po celou dobu doprovázely.

• Zuzana Žeravíková

Jak jsem prožil Velikonoce?

Letošní Velikonoce pro mě byly naprosto výjimečným obdobím. Ještě vloni jsem do postní doby vstupoval jen jako „laik“, letos už jako katechumen – a o první postní neděli jsem se dokonce zařadil mezi čekatele křtu. A když už na něco čekáme, je třeba se na to náležitě připravit.

Odložil jsem tedy své světské povinnosti tak trochu na druhou kolej a snažil se postní dobou protkanou setkáními katechumenátu, skrutinií a duchovními obnovami projít S otevřeným srdcem a snahou co nejdříve se sblížit s Pánem.

Na Květnou neděli jsem sice nejel do kostela na oslíku, ale má očekávání od Svatého týdne nebyla jistě o nic menší než ta, která měli lidé vítající Ježíše v Jeruzalémě.

A stejně jako ta jejich, byla i má očekávání ve všech směrech naprosto překonána.

Bylo by asi třeba zvláštního vydání Zpravodaje, abych mohl vyprávět o všech radostech, které jsem prožil během velikonočního tridua a následujícího oktávu, ale Písmo mluví o střídmosti, a tak zmíním jen pár okamžiků, které se mne speciálně dotkly, a o které se nemohu nepodělit:

V průběhu večerní liturgie na Zelený čtvrtek sice „odletěly zvony do Říma“, ale pochybuji, že pokud by zůstaly a rozezněly se ve vsí parádě, byly by hlasitější než zvony lásky, které se rozezněly v srdcích lidí. Minimálně ten můj vyzváněl jak o život. Otec Jenda totiž během obřadu mytí nohou vzpomněl i na jednoho z řad pardubických lidí bez domova, dovedl ho do první lavice a před zraky všech přítomných ho zapojil do obřadu. Měl jsem z toho opravdu velikou radost, protože zrovna tohoto pána mám moc rád – nemůže bohužel příliš mluvit, ale občas se ve městě potkáme a je vždy nesmírně pokorný a vděčný za každou maličkost. Často si při pohledu na něj vzpomenu na Ježíšova slova: „Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali.“ Přemýšlím nad ním často jako nad mým osobním malým Kristem.

Občas taky ale jako o „velikonočním přízraku“ – tak jsme ho totiž před dvěma lety pojmenovali s kamarádkou, když jsme ho ve stejném období začali vídat v kostele. Velký pátek jsem prožil nejen jako den přísného půstu, ale zejména jako přípravu na Bílou sobotu. Právě sobota pro mne totiž byla naprostým vrcholem všeho. Jak nádherné byly ranní chvály spojené s obřady Effatha a pomazání olejem katechumenů, kde nám otec Jenda po pomazání každému krátce stiskl ruku! Jak rád jsem byl za čas strávený s mým skvělým kmotrem Tadeášem u kávy! Jak moc mne potěšila přítomnost mamky s babičkou! Jak neuvěřitelně šťastný jsem byl během večerní vigilie, kde jsem přijal svátosti křtu, biřmování a eucharistie! Tak rád bych vám přiblížil, co jsem prožíval během všech obřadů, ale shodnu se v tomto se všemi ostatními – to se zkrátka nedá vyjádřit slovy. To zkrátka musíte sami prožít. A proto – vy, dosud váhající – nechte se pokřtít, ať taky víte, o čem to všichni vlastně mluvíme. ;)

Radosti však neskončily s vigilií, ale pokračovaly i během agapé před kostelem. Nikdy nezapomenu, jak krásně o mně před rodinou mluvili mí přátelé – vy víte, kdo jste, a moc vám všem za to děkuji! Pán Bůh zaplať za vás! Dosud mi také v hlavě doznívají slova jednoho z gratulantů: „Vítej doma!“ Kéž by jen věděl, jak moc měl pravdu! Ten večer jsem usínal v slzách (radosti) a ráno se probouzel s úsměvem a vděčností. Toho dne Ježíš vstal z mrtvých a já měl pocit, že já s ním.

Když jsme se se Zuzkou (její vlastní v předchozím článku), potkali na Velikonoční pondělí v kostele, byl jsem ohromen, jaké štěstí vyzařuje nejen z ní, ale i z našich přátel a otce Jendy. Právě Jenda nás nabádal, abychom v průběhu oktávy nosili na mše svaté své křestní roušky, protože by z toho farníci mohli mít radost. A že měl svatou pravdu, jsem se mohl přesvědčit třeba v pátek, kdy jsem se vydal na mši společně s Tadeášem a stal se opět „obětí“ několika překrásných blahopřání.

Letošní Velikonoce pro mne už navždycky budou naprosto výjimečným obdobím – vstoupil jsem do nich jako katechumen a vyšel znovuzrozen. Teď už jen zbývá chvíli si dávat pozor na jazyk a slovo katechumen vyřadit ze slovníku. Ale vždyť to všichni sami znáte – je to stejné jako po Novém roce, kdy všichni ještě v březnu sem tam napíšeme na konci letopočtu špatné čísílko.

Posílám touto cestou jedno obrovské srdečné DĚKUJI každému jednomu z vás, kdo jste měli (i tu nejmenší) účast na mé cestě. Ať vám Pán Bůh žehná, milé sestry, milí bratři!

• Filip Umlauf

Velikonoční vigilie v klášterním kostele

Bylo to krásné setkání, krásná slavnost. Sešly se všechny generace, hlavně však děti a mladí lidé. Všichni, kteří přišli, měli společný cíl – oslavit, co nejlíp, vzkříšení Ježíše Krista. Právě díky mladé generaci probíhaly obřady v úžasné atmosféře, za doprovodu rytmických písní. Celý prostor kostela byl naplněn spontánní radostí a tu radost jsme si všichni odnášeli domů.

• Hana Grygarová

Velikonoční obřady v klášterním kostele – poděkování

Letošní velikonoční obřady v klášterním kostele byly ještě více zaměřené na děti a rodiny než v dřívějších letech – zejména tím, že byly děti více zapojovány do samotných obřadů.

Zapojení dětí bylo velmi dobře propracováno. Přibližovaly se jim příběhy a dění pomocí obrázků a aktivit, které měly za úkol v průběhu obřadu. Například nesly spolu kříž, četly přímluvy ve dvojicích, kdy jeden ukazoval příslušný obraz. Byly průběžně uváděny do příběhu a dění průvodním slovem, aby věděly, co se děje a co je čeká.

Vžívaly se do různých příběhů nebo rolí, např. inscenovali Mojžíšův přechod mořem, zvonily na zvonky, měly klapačky a další. To vše za doprovodu krásné hudby, která nakonec i spolu se zvoněním nebo tleskáním dětí vtáhla všechny do radosti, zpěvů a tance. Na závěr vždy dostaly nějaké tematické dárky, jako jsou například omalovánky. Děti byly skutečně nadšené. Bylo vidět, že je celý obřad zajímá, jsou zvědavé, co bude následovat, byly nadšené, že mohou mít nějaký úkol, tedy spolupodílet se. Díky tomu vydržely být pozorné po celou dobu obřadu a více mu porozuměly. Samy hovořily o tom, že je to bavilo, zajímalo a vzbudilo to zájem dozvědět se víc. Společný prožitek, spolupráce je více propojila.

Ráda bych tak velice poděkovala všem, kteří se na přípravě podíleli a vytvořili takový koncept. Bylo to skutečně úžasné.

Mazance

Velikonoce jsou za námi. Pekla jsem mazanec a samozřejmě jsem zase při tom přemýšlela o vřelosti v naší farnosti. Kynuté těsto dělám ráda. Jednak medituji o kvasu. Čekám. Taky o soli: když ji zapomenu, těsto mi nechutná. Pak hnětu. Rukama. Chvilí panika, je tam vše? Těsto se lepí, je nevhledné. Najednou přijde změna, těsto začíná držet tvar. Teplou mých rukou se spojuje s teplem těsta a jsme jeden celek. Vzniká pomalu bochánek, jemný jako bříško. Nechám ho v klidu a teple. I my jsme se zase vrátili do klidu a tepla po velikonočních obřadech a radost ze vzkříšení zůstává. A já si na neděli Božího milosrdenství uvědomila, že se Ježíš neukázal učedníkům s kůží jako miminko. Svě rány měl tam, kde na Velký pátek vznikly. Vzpomněla jsem si na mazanec. Tak krásný bochánek stříháme, aby na něm vznikl kříž. Moje kříže bývají po upečení nevhledné, rozšklebené. Po obřadech plných liturgické krásy se vracíme zpět do klidu naší farnosti a mně zase leží na srdci její vřelost. Mám v hlavě ty své mazance a jejich rány, které neumenšily jejich výbornou chuť.

Možná jste vstoupili do společenství, třeba zpíváte ve schole, scházíte se s lidmi k modlitbě či poučení, ministrujete, kostelníčíte. To je takový mazanec plný kvasu, rozemletého koření a obnažujících křížů. Mám jeden recept pro ty, kdo by si chtěli s mazancem zaexperimentovat. Zkuste věnovat pozornost tomu, jak se vítáte a loučíte s těmi, kdo do vašeho mazance ten den patří. Aby byl mazanec příjemný, nemůže v něm být nějaké ingredience příliš. Veliké objímání a veselé zdravení k mazanci patří, ale dokážeme dát svou srdečnost i těm, kdo přišli nově, nebo stojí na okraji? Myslíte, že nepotřebují cítit, že je někdo vidí a vnímá? Při hnětení se kvas musí dostat všude, všude se musí udržovat příjemné teplo, jinak celé těsto trpí. Vnímejte každého, kdo přišel. A vy, co se právě dotýkáte svých křížů, jste bolaví, zranění, prožívejte proces kynutí, pečení, chladnutí...

Přijímejte od ostatních to, co vám je příjemné a dejte to najevo. Nechte se jemně vmísit do těsta. Rány patří k životu. Ježíš má rány a žije věčně. I my se těmi svými budeme moci pochlubit, pokud je nabídneme ke službě. Víím, jaké jsou moje rány a získávám sílu vidět i rány ostatních. Vmísit se s jejich svolením do jejich trápení, vnímat to, co v nich bylo rozemleto, aby vydávalo nezaměnitelnou vůni. S vírou sleduji mazance a s pokorou a trpělivostí vnímám jejich rány. Modlím se za ně, aby jako ty Ježíšovy, jednou zářily!

Přeji všem našim mazancům, aby v nich bylo dostatek odvážných pozorovatelů, kteří by měli dost sil i jemnosti udržovat kynuté těsto v příjemné teplotě!

• *S láskou kuchařka Máňa*

Kontaktovat mě nebo mi poradit recept, který byste ocenili, můžete přes kucharkamana@gmail.com

Velikonoční triduum u Salesiánů

...bylo letos tradiční i netradiční zároveň. Krásná výzdoba Pavly Dospělové a Katky Kánské, hudba stále se rozrůstající scholy, promyšlená liturgie, dramaticky ztvárněné pašije, agapé na oslavu vzkříšení aj. – člověk už za ty roky ví, co může u Salesiánů na Velikonoce čekat. Prostor pro nové věci a překvapení však stále zůstává. Po jedenácti letech jsme u nás na Vigilií zažili křest, biřmování a první svaté přijímání. Do velké rodiny církve i do našeho společenství byl s naší velkou radostí přijat Miroslav Lát. Překvapivé bylo letošní mytí nohou, o němž necháváme promluvit ty, jichž se týkalo.

• Marie Benáková

Mše na Zelený čtvrtek na památku poslední večeře Páně, byla letos u Salesiánů výjimečná. Mytí nohou patří k nejpůsobivějším momentům celého liturgického roku. Vychází z evangelijního příběhu, kdy Ježíš při poslední večeři umyl nohy svým učedníkům a ukázal, že skutečná velikost člověka spočívá ve službě druhým, nikoli v moci nebo postavení. Během mše kněz symbolicky umývá nohy několika vybraným lidem. Způsob výběru se v průběhu času proměňoval. Dříve šlo o dvanáct mužů symbolizujících apoštoly, dnes jsou vybíráni lidé různého věku, profesí i sociálního postavení.

Před začátkem mše panovalo v kostele sv. Václava v Pardubicích zvláštní ticho. Lidé seděli blízko u sebe a netušili, že je čeká něco víc než jen obvyklá, předem připravená bohoslužba. V hlavě se nám honily myšlenky, seděli jsme v lavicích a ani jsme si nevšimli prázdných míst v první řadě. Mše začala a já jsem přemýšlela, kdo byl letos předem vybrán k obřadu mytí nohou. Během kázání jsem si všimla obrázku s malou konví, připevněného na opěradle židle přede mnou. Napadlo mě, že tam předtím asi seděly děti a hrály si. Najednou však kněz začal mluvit o změně. O tom, že je někdy potřeba vystoupit ze své komfortní zóny a udělat krok vpřed. Připomínala se totiž chvíle, kdy Ježíš udělal něco, co jeho učedníky úplně zaskočilo. Ani apoštolové nebyli tehdy připraveni na to, co Ježíš udělá a řekne. A ani my jsme nečekali, co bude následovat. Kněz vyzval přítomné v kostele, aby ti, kteří mají před sebou obrázek s konví přistoupili dopředu a nechali si umýt nohy.

V kostele zavládlo ticho, soustředění i překvapení...

A tehdy mi došlo, že nejde o to být na všechno předem připraven, ale o trvalou ochotu ke změně a ke skutkům lásky, služby a oběti. Během zpěvu jsme se tiše zvedli a ti, kdo byli vybráni, se přesunuli dopředu, do prvních, dosud prázdných, lavic.

Všichni s mírnou obavou v očích, ale odhodláním přijmout výzvu.

Jirka s Pavlem a Vaškem odložili svrchní roucha, vzali do rukou džbán s vodou a poklekl před prvním místem. Kostelem to lehce zašumělo. Kněží postupně přistupovali k lidem sedícím v první řadě, nalili jim vodu na nohu a pomalu ji umyli. Poté ji osušili ručníkem. Ten obraz byl silnější než slova.

Pak pokračovali k dalším lidem: mladé ženě, nesmělému muži i k unavené paní. Každý z nich na chvíli ztichl, když se jich dotkla voda. Někteří se usmívali, jiní zavřeli oči. Všichni ale cítili, že se tu odehrává něco osobního. Lidé ve všech lavicích si najednou uvědomili, že nejde jen o starý příběh. Není to jen připomínka. Je to výzva.

Až půjdou domů, možná nebudou nikomu doslova mýt nohy. Možná si ale vzpomenou na ten tichý okamžik – a místo toho pomohou někomu, kdo je přehlížený. Zastaví se u člověka, kterého by jinak minuli. Nebo odpustí tam, kde by bylo jednodušší odejít. Protože ten večer v kostele nám ukázal, že skutečná velikost se někdy skrývá v těch nejmenších, nejpokornějších gestech.

• *Daša Lazaráková*

Bohoslužbu na Zelený čtvrtek jsem strávil u Salesiánů v Pardubicích. Mytí nohou jsem zažil poprvé a bylo to hned spojené s nečekaným překvapením. Kněží vtipně a podle mě originálně vymysleli náhodné rozdělení účastníků na mytí nohou v podobě obrázku džbánek rozmístěného na sedadlech po kostele. Já jsem před sebou sice žádný džbánek neměl, ale podala mi ho paní sedící za mnou – kněz totiž zmínil, že je to dobrovolné, i když zároveň někdy není na škodu vyjít ze své komfortní zóny, překonat strach, neboť často jen tak se může člověk posunout v životě dál. To se mi moc líbilo. Paní stále trvala na svém, a tak jsem nabídku přijal a šel do předních lavic. Přišlo mi, že mě Bůh zve, a nejen mě, k tomu, abych s ním měl podíl, jak se to píše v Písmu.

Ježíš to při mytí nohou říká apoštolům. Vnímám to jako mít s ním podíl na Božím království, což je pro mě velmi krásné. Někdy je opravdu důležité vyjít z oné komfortní zóny, aby se člověk posunul dál nejen v životě, ale ke Kristu. Já osobně s tím mám veliké zkušenosti, takže to mohu jen doporučit! Při samém mytí nohou mi nabídl tykání i sám kněz Jiří Caha, což mi bylo velmi milé a děkuji mu za to.

• *Jakub Jehlička*

3 x 90

V posledních třech měsících se u nás krásné devadesátky dožily tři naše milé farnice: Marie Trnková, Ludmila Brokešová a Justina Pražáková (na obr. zleva). My tři salesiáni jsme byli pozváni k jedné z nich na společný oběd. To se nám asi již nepoštěstí slavit najednou s někým 3 x 90.

Obdivujeme nejen jejich dobrou fyzickou kondici, ale i životní elán, moudrost a zapojení do života našeho společenství. Paní Marie stále jezdí na kole, a to nejen do kostela a velmi často jsme u ní hosty na oběd. Do nenápadné paní Justiny byste neřekli, že v cca letech 1955–1985 s manželem vedli jako taneční mistři mnoho mladých lidí a dospělých v tanečních kurzech na Dukle.

Paní Ludmila na otázku: „Co vám v 90 letech dělá největší radost, když se ráno probudíte?“ odpověděla: „Když se ráno probudím a dám nohy z postele, tak řeknu: „Bože, vstávám, chválu vzdávám, Otci svému nebeskému za stráž noční. Bože věčný, račť mě tohoto dne ode všeho zlého ochrániti.“ Pak si jdu zacvičit. Protáhnu celé tělo, všechny klouby, válím se po zemi. Snažím se, abych se hýbala. A pak se pomodlím ranní modlitby a začne práce, a když je hezky, je sluníčko, tak to přidá na náladě.“

Přejeme jim další krásné roky a děkujeme za příklad věrnosti Bohu a pěkného vztahu k lidem.

• P. Jiří Caha

Prvý „školní rok“ ČKA v Pardubicích

Prvý „školní rok“ křesťanské akademie se pomalu blíží ke konci. Proběhlo pět přednášek a zbývá nám poslední dne 26. 5. Děkujeme všem, kteří si přišli poslechnout naše přednášející i těm, kteří pozvali své známé na další akce. Jsme rádi i za vaše zhlédnutí na YouTube, kde postupně naše přednášky sdílíme. Jsme rádi, že se takto postupně vytváří komunita návštěvníků našich akcí. Moc si také vážíme vaší podpory, dává to naší aktivitě smysl.

V březnu jsme přivítali prof. Hoška, který nám strhujícím způsobem umožnil nahlédnout do duchovního rozměru tvorby Karla Kryla. Díky přednášce, ve které se odrážel osobní vztah prof. Hoška ke Krylovi, jsme mnozí z nás začali vidět básníka a písničkáře z úplně jiného pohledu a po letech jsme zjistili, jak jsou nám jeho písně stále blízké. Zkuste si někdy zase pustit některé jeho písně a budete překvapeni, jak jsou aktuální. V dubnu jsme přivítali Alexandra Fleka, který nám v osobně laděné přednášce ukázal svůj vztah k Bibli. Bibliista, kazatel a šéfredaktor nakladatelství Biblion nám popsal, jak vznikala její poslední překlad – Bible 21, ve kterém se spolu s celým týmem snažili na základě moderních interpretací jednotlivých biblických knih vytvořit překlad, který jednak používá moderní češtinu a současně se snaží zachovat poetiku originálu.

Mnozí jsme se také již dříve setkali s parafrází biblických příběhů, knihou Parabile. Originálním způsobem se povedlo evangelijní podobenství a příběhy převyprávět do současných českých reálií. Příběhy tak díky novému úhlu pohledu získaly zcela nečekané rozměry. Kromě zážitku ze setkání s výjimečným člověkem jsme si také domů odnášeli nové knihy z nakladatelství Biblion. Vřele doporučujeme si na webu projít, co všechno se povedlo vydat. Jedná se nejen o velmi zajímavé tituly, ale i o vizuálně krásné knihy.

I poslední přednáška Alexandry Jacobea slibuje setkání se zajímavým člověkem. Společně s A. Flekem provozují aktivitu Nekostel, ve které se snaží oslovit ty, kteří ještě nebo už nechodí do kostela nebo sboru, ale dále hledají svoji cestu k Bohu.

• *Lubomír Kubáč*

Příprava na první sv. přijímání – Přespávačka na faře

Po tom, co jsme přijeli na faru, kde na nás již čekala Lucka a Jeroným, jsme vyrazili ven, kde jsme z přírodnin tvořili 5 zastavení křížové cesty.

Potom jsme si celou křížovou cestu obešli a u každého zastavení jsme se pomodlili. Šli jsme na faru a tam jsme se nasvačili z dobrůtek, které děti přinesly. S Luckou jsme dělali úkoly, které se týkaly kostela. Šli jsme opět ven, kde nás Jeroným fotil na tablo. Když se setmělo, šli jsme do kostela, kde jsme dali do košíčku svá přání, pak jsme se všichni pomodlili. Na faře jsme poté vybírali film, který si večer pustíme. Vybrali jsme "Rozum v divočině", který se nám všem moc líbil. Po filmu jsme se uložili na své karimatky a do svých spacáků. Ráno jsme vyrobili tablo a potom jsme vyrazili do kostela. Přespávačka na faře byla více než suprová a myslím, že jsme si to všichni užili. Luce a Jeronýmovi bych chtěla za přípravu a laskavost moc poděkovat.

• *Elenka Šmahelová*

Svatý Josef spojil muže naší farnosti

Na slavnost svatého Josefa se letos opět sešli muži z naší farnosti, aby společně prožili tento významný den. Setkání začalo mší svatou v kostele svatého Bartoloměje, která dala celé oslavě důstojný duchovní rámeček.

Po jejím skončení se účastníci přesunuli na faru, kde pokračovalo neformální setkání. U připraveného pohoštění byl prostor nejen pro společné sdílení, ale i pro přátelské rozhovory a upevnění vztahů. Nechyběl ani příspěvek a tradiční „Živijó“ za všechny nositele jména Josef a za ty, kteří mají tohoto světce za svého patrona. Celé setkání se neslo v příjemné a srdečné atmosféře a stalo se pěknou příležitostí, jak prohloubit společenství i radost ze společně prožité slavnosti.

• *David Špelda*

Víkend mužů ve Slavoňově

Muži z naší farnosti strávili víkend pod vedením P. Jendy Uhlíře ve Slavoňově. Sešlo se nás celkem něco málo přes dvacet. Dovolte mi začít trochu světsky poděkováním za výbornou péči o naše chuťové pohárky v podání bratrů Sedlákových a Martina Ludvíka po čas našeho celého pobytu. O to lépe se nám dařilo věnovat duchovnímu programu. Co nás všechno čekalo? aždý den mše, páteční seznamovací večer, v sobotu přednášky, hlavní program v Rokoli a nedělní nečekané překvapení! Dopolední program se opíral o přednášky P. Jendy nad knihou *Od sirotků k synům*. Jedná se o dílo evangelikálního pastora. Jack Frost líčí svůj vlastní klopotný přerod od sirotčí mentality k synovskému smýšlení, kdy člověk nejen pochopí, ale i denně zakouší, že má milujícího a přejícího Otce. Vychází z náročných vztahů s vlastními rodiči a z dramatických situací prožitých na moři i později ve vedení sboru a vydává svědectví o tom, že jakkoli zraněný člověk může opět otevřít své srdce lásce, naučit se ji přijímat a dávat dál.

Vždyť skrze Ježíše Krista už nejsme otroci ani sirotci, ale „synové a dědicové“ (srov. Ř 8,17). Zkušenostní poznání Otcovy lásky má sílu otevřít nám nové obzory, radikálně proměnit naše srdce a naše smýšlení, naše rodinné i pracovní vztahy, způsob naší služby, ... zkrátka celý náš dosavadní život. A my jsme se zamýšleli nad těmito myšlenkami ve vlastním životě ve vztahu s rodiči, dětmi, neuzavřenými událostmi, neuzdravením, neodpuštěním v našich životech ... a vlastní dospělostí optikou Božího milujícího pohledu na nás osobně. Snad mohu říct, že takové nastavení zrcadla často bolelo i uzdravovalo opomíjené události v nás. Po obědě následovala pěší pouť do Rokole, kde jsme slavili mši a šli nezvyklou křížovou cestu v přírodě z pohledu malého dítěte, která nám otvírala zcela jiný úhel pohledu na cestu Pána na Golgotu. Večer jsme se vrátili zpět a prožili adoraci jen za svitu svící s přímluvami jeden za druhého se závěrečným osobním požehnáním Krista v monstranci, kdy se tento moment velmi silně vtiskl, troufám si říct, do každého z nás. Zde se jednalo o zcela osobní setkání, sdílení, přímluvy a modlitby, kdy jsme cítili nesmírnou soudržnost, podporu mezi sebou a v Duchu. Velmi těžko se to popisuje. Musí se to prožít!

V neděli byla slavena mše s nečekanou přítomností Jeronýma, který v rámci exercií před kněžským svěcením šel pouť. Po mši svolil a vyprávěl nám o svém velkém putování v roce 2017, bez kterého by se jen těžko nasměroval na kněžskou cestu ve svém životě. Tolik o programu ve Slavoňově. Myslím, že se nás všech dotkl v různých duchovních rovinách a dal naději do dalších bojů a putování s Pánem.

• *Michal Cvrček*

Setkání seniorů navštívil vzácný host

Jako každou druhou středu v měsíci jsme se sešli v Klubu seniorů ve farním sále. Tentokrát nás navštívil vzácný host PhDr. Vít Vokolek, kterého pozval náš o. biskup Josef Kajnek. Během odpoledne jsme měli možnost vyslechnout poutavou přednášku o archeologii, která byla už od dětství velkou láskou pana doktora. Nejvíce nás zaujalo vyprávění o Africe, kde je vlastně původ homo sapiens na Zemi.

Dověděli jsme se také například, že opičky tu pobíhají venku jako u nás kočky. Také vyprávění o velkých rozdílech mezi bohatými přímořskými městy a chudým vnitrozemím bylo velmi poučné. Zvláště zajímavé bylo vyprávění o stěhování jednotlivých skupin (kmenů) lidí, ať už se jednalo o neandrtálce či Kelty nebo Germány.

Osobně mě velmi zasáhla informace o tom, že profesor Darwin nikdy neprohlásil, že člověk pochází z opice. Jen naznačil, že oba druhy mají ve vývoji hodně společného. Na závěr se pan doktor Vokolek vyznal, že si Afriku velice oblíbil. Několikrát ji navštívil, naposledy ve svých osmdesáti letech. Upřímně jsme obdivovali jeho vitalitu a moc děkujeme za zajímavé vyprávění. Dík patří i o. biskupovi, že nám toto setkání umožnil.

• *Eva Jirásková*

Bohdanečské závody včlat a světlušek:

Tapíři berou zlato, nováčci zkušenosti

Lázně Bohdaneč hostily v sobotu 18. dubna 2026 tradiční závody včlat a světlušek ZVAS 2026. Závody, které prověřily dovednosti, spolupráci i vytrvalost skautských družin z celého okolí Pardubic. Pátý oddíl na této akci reprezentovaly dvě šestky - zkušený Tapíři a nadějný nováčci vystupující pod názvem Orlové.

Za čtvrtý dívčí oddíl nastoupila družina Ledňáčků, dále nováčci Pomněnky a zkušené závodnice Hvězdičky, které již byly mimo věkovou kategorii, ale i tak se rozhodly prověřit své znalosti a dovednosti.

Den plný disciplín od uzlování a zdravotvědy až po orientaci v terénu přinesl našim barvám obrovský úspěch i cennou lekcí. Šestka Tapírů potvrdila svou skvělou formu a v silné konkurenci vybojovala fantastické první místo. Díky tomuto vítězství si kluci zajistili přímý postup do krajského kola v Litomyšli, kde budou reprezentovat naše město i středisko.

Na opačném konci výsledkové listiny skončili naši Orlové. Pro tuto nově složenou šestku šlo o vůbec první velkou závodní zkušenost. I když obsadili poslední příčku, domů si odnesli to nejdůležitější – chuť se zlepšovat a vědomí, na čem je potřeba v dalším roce zapracovat. Start v takovém závodě vyžaduje odvalu a Orlové ukázali, že mají týmového ducha, který je do budoucna určitě posune výš.

Za dívčí sekci se Ledňáčci umístili na pátém místě, Pomněnky na místě devátém a úžasný a naprosto vítězný by byl výkon družiny Hvězdiček, ale bohužel vzhledem k překročení věkového limitu nebyl započítán – i tak jim patří naše velká gratulace. Vítězům gratulujeme a nováčkům přejeme hodně elánu do dalšího tréninku! Skautské středisko Šestka Pardubice zve na závěrečnou akci našeho školního roku. Tradiční mše v Podskale se uskuteční v sobotu 20. června ve 14 hodin a všichni jste srdečně zváni.

• Za středisko Šestka Pardubice Bushman a Želva

Přežili jsme Manželské večery (a dokonce se u toho drželi za ruce!)

Od února jsme se přihlásili na kurz Manželských večerů. Znělo to trochu záhadně.

Co by mi po tolika letech manželství mohl někdo povídat, nebo co nového bych se tam mohl naučit nebo snad pochopit? Přihlásili jsme se tam vlastně proto, že jsme chtěli naše manželství někam posunout, a také proto, že cyklus pořádali naši kamarádi Markéta a Michal Demlovi. Protože je známe. Jejich slib byl, že nebudeme muset nic dělat a jen tak 8x, nebo vlastně 9x, jít na rande, kde nás oni budou obsluhovat a my si budeme povídat jako na opravdovém rande. A u toho nám pustí nějaký ten poučný film. To nám stačilo. Takže jsme se přihlásili a oněch 2 000 Kč jsme do obnovy manželství investovali.

Musím říci, že co se týče očekávání, tak Manželské večery naše očekávání předčily ve všech směrech. Pohostinností a přípravou od Michala a Markéty, která byla po celou dobu skvělá. Programem i sestavením témat, kdy jsme probrali oblasti jako např. kvalitní společný čas, manželský sex, odpuštění i tchýni. Vše bylo završeno závěrečnou manželskou party, kde jsme si povídali se všemi zúčastněnými manželskými páry.

Kurz probíhá tak, že každý večer – chcete-li rande – začíná večerí. Nejdříve se prostě dobře najíme a napijeme, samozřejmě i se zákuskem (od Markéty) a pak se pustí film, který nastoluje různá témata z manželského života. Film je strukturován tak, že v něm o svých zkušenostech hovoří i další manželé z různých koutů světa. Uvede se téma a pak se film přeruší, aby si o něm manželé popovídali v soukromí a řekli si, jaký na to mají pohled. V hustějších fázích rozhovoru si někteří z nás na odvalu neváhali dát i panáka. V této fázi je pro zachování intimity zapnuta hudba, takže se ostatní páry navzájem neslyší. Po chvíli, když manželé téma proberou, se film opět spustí.

Manželé samozřejmě dostanou i domácí úkoly, jako například začít si plánovat rande na každý týden a podobně. Není tam samozřejmě žádná autorita, která by kontrolovala, zda úkoly plní, to už zůstává pouze na nich. Vše je založeno na dialogu a komunikaci. Člověk se snaží s partnerem probírat témata, o kterých mluvili kdysi před lety, když byli ještě zamilovaní, a která jsou již možná zaprášená nebo přímo zanesená prachem a je třeba je trochu pročistit, nebo se třeba neprobírala nikdy.

Na našem kurzu bylo také fajn, že se tam potkali sami dobří lidé, a tak jsme vytvořili skvělou atmosféru. Tato manželská setkání samozřejmě nikoho před rozvodem nezachrání, ale mohou nejen v takovém tom šedivějším, zaběhnutém manželství, kdy už dobře víte, jak se navzájem zranit nebo si jinak uškodit, připomenout, že si můžete udělat i radost a jak to vymyslet. Za nás to byla asi nejlepší investice letošního roku!

• *Manželé Luboš a Michaela Sedláková*

Beseda na téma Péče o blízké v domácím prostředí

V pátek 27. března proběhla v Opatovicích nad Labem beseda na téma **Péče o blízké v domácím prostředí**. Společně jsme otevřeli důležité téma, které se může dotknout každého z nás – jak zvládnout péči o své blízké doma, čeho se lidé často obávají a jaká podpora existuje, aby na to nikdo nemusel být sám. Besedu vedly zkušené sestry z Domácího hospicu Andělů strážných, které sdílely své dlouholeté zkušenosti z praxe. I když nás tentokrát nebylo mnoho, o to příjemnější a otevřenější atmosféra během setkání panovala. Věříme, že podobná témata má smysl otevírat – a budeme rádi, když se k nám příště přidáte. Možná právě tyto informace jednou pomohou vám nebo vašim blízkým.

Poradna pro pečující

Pečujete o blízkého a nevíte si v některých situacích rady? Využijte naši Poradnu pro pečující, kde poskytujeme bezplatné odborné poradenství všem, kteří se starají o své blízké v domácím prostředí. Rádi vám pomůžeme zorientovat se v možnostech podpory – ať už jde o sociální dávky, dostupné služby nebo zapůjčení vhodných pomůcek. Nezůstávejte na náročnou péči sami, jsme tu pro vás.

V případě zájmu se můžete obrátit na **Bc. Helenu Málkovou, DiS.**,
tel.: 605 146 175, e-mail: hmalkova@charitapardubice.cz.

Kompenzační pomůcky pro domácí péči

Oblastní charita Pardubice nabízí možnost zapůjčení kompenzačních pomůcek, které výrazně usnadňují péči o nemocné či seniory v domácím prostředí a přispívají k jejich větší soběstačnosti i komfortu. K dispozici jsou například polohovací postele, antidekubitní matrace, invalidní vozíky, chodítka, toaletní židle, nástavce na WC, sedačky do vany, kyslíkové koncentrátoři nebo infuzní technika a další vybavení.

Půjčovny pomůcek najdete v Pardubicích (tel.: 777 756 099)
a v Holicích (tel.: 777 756 098).

Více informací naleznete na webových stránkách organizace.

• *Una Sauka*

**Oblastní charita
Pardubice**

Rozhovor s Josefem a Veronikou Dvořákovými

Před dvěma lety začala nenápadně fungovat Lesní mateřská škola svatého Františka, za kterou stojí nadšení a velké úsilí manželů Josefa a Veroniky Dvořákových. Jejich aktivita a zapojení ve farnosti je však daleko širší.

Josefe a Veroniko, můžete se nám krátce představit?

J: Dobrý den. Moje jméno je Josef Dvořák a mám manželku Veroniku a tři děti (dvě jsem využil). Jsem již 18 let pojišťovacím makléřem, takovým vlastně „pojišťovákem pro všechno“. Snažím se působit ve farnosti tam, kde si myslím, že mě je potřeba. Mezi mé základní zájmy patří četba, divadlo, šachy a v posledních letech nejvíce rodina.

V: Dobrý den, jmenuji se Veronika Dvořáková. Pracuji jako pedagog v Lesní mateřské škole sv. Františka a vychovávám tři děti. Mezi mé další zájmy patří rodina a samozřejmě velkou část mého volného programu v posledních třech letech zabírá práce ve školce, studium na univerzitě v Hradci Králové (obor Předškolní pedagogika) a rodina.

Jak a kdy se zrodil nápad založit lesní školku?

J: Tento nápad se zrodil ze tří pohnutek. První byla ta, že jsem již před osmi lety začal doučovat děti z různých problémových prostředí a tehdy jsem si uvědomil, s jak velkým handicapem pracuji. Dále se vyskytla možnost využít rodinný les a zároveň jsem potřeboval hezkou školku pro naši dceru Johanu. Měl jsem k dispozici několik brigádníků od salesiánů, a tudíž se nápad zrodil poměrně samovolně. Začínali jsme s karavanem a jedním teepee a díky obrovské podpoře Oblastní charity Pardubice, zejména paní ředitelky Hubálkové, jsme postupně vybudovali "doopravdičnou" lesní mateřskou školu. V tuto chvíli funguje v plném provozu již druhým rokem.

Veroniko, přibliž nám, jak školka funguje, kolik dětí v ní je, kdo se může přihlásit a s čím musí rodič, který dává dítě do lesní školky, počítat?

V: Lesní mateřská škola má kapacitu 15 dětí a nachází se ve Svítkově nedaleko stadionu Zlaté přílby v západní části městské části Pardubice-Svítkov. Přihlásit se může úplně každý. Rodiče by měli počítat s tím, že jejich dítě bude většinu dne trávit venku, a že domů nebude jezdit čisté. V případě potřeby děti svážíme charitním devítimístným transportérem a snažíme se rodičům maximálně vyjít vstříc, aby v prostředí našly lásku, řád, jídlo a odpočinek.

Veroniko, co Tě na práci ve školce těší a čemu se od dětí učíš?

V: Nejvíce mě těší právě děti, jejich bezelstnost a spontánnost. Když se den povede a děti jsou šťastné, jsme šťastné i my učitelky. Od dětí se učím zejména tomu, že nic není nemožné.

Vím, že jsi také dálkově začala studovat pedagogickou fakultu.

Co Tě toto studium naučilo a jak Ti v práci ve školce opravdu pomohlo?

V: Studium mě zejména naučilo celý vzdělávací proces uchopit tak, abychom děti připravovali na život. Hlavně na život, nikoliv jen na vstup do základní školy.

Josefe, jsi velmi podnikavý, ale také vnímavý pro lidi na okraji či v existenčních problémech. Pomáháš u salesiánů s dětmi z dětských domovů, doučuješ děti z rozpadlých rodin, pomáháš nalézt cestu drogově závislým. Kdo Tě to „naučil“, kde jsi získal tento vztah k těmto lidem, co Tě motivuje a dává sílu v této službě?

J: Nikdo mě to nenaučil, sám mám osobní zkušenosti s Tebou jmenovanými jevy. Snažím se mít vztah ke všem lidem, i když mi to mnohdy nejde. Všechny tyto případy ke mně přišly spontánně. Před osmi lety jsem v kostele našel letáček, že charita shání pomoc při doučování dětí ze sociálně slabých rodin. Přihlásil jsem se a od té doby mi rukama prošlo mnoho mladých lidí, se kterými jsem pracoval měsíce i roky. Mnozí z nich mi pak pomáhali stavět školku. Snažím se pomáhat tam, kde je to potřeba. U nás doma se za poslední roky vystřídalo mnoho lidí, ať už to byli ukrajinští uprchlíci nebo lidé, kteří potřebovali na chvíli nocleh. Zkrátka se snažím žít v souladu s tím, v co věřím, i když mi to zdaleka nejde vždy tak efektivně, jak bych si přál.

Josefe, před rokem jsi začal kostelníčit v kostele sv. Jana na ranních bohoslužbách a letos se připravuješ na kurz pro „akolyty“.

Co pro Tebe znamená mše sv., resp. služba u oltáře?

J: Jendo, tady Tě musím opravit – nepřipravuji se na kurz pro akolyty, ale na kurz pro pomocníky při podávání svatého přijímání (mimořádné služebníky). Na kurzu nás na to důrazně upozorňují: akolyta má pověření biskupa a je doživotní, pomocník je dočasný. To je podstatná technická věc, v naší farnosti často zcela nesprávně opomíjená. Ovšem samotná služba u oltáře pro mě znamená úplně nejvíc. Zažil jsem v životě mnoho pestrých věcí, ale nic se nevyrovná těm desítkám mší u sv. Jana Křtitele. Mám štěstí na komorní ranní mše a setkání se všemi kněžími farnosti. Jsem fascinován hloubkou liturgie a tím, že i při velkém úsilí stále většinu věcí nevím a dělám mnoho chyb. To mě velmi učí pokoře a respektu (konečně).

Vím, že si rádi s dětmi povídáte i o složitých společenských tématech, navštěvujete divadla, koncerty a snažíte se jim i skrze cestování rozšiřovat rozhled. Na jakou společnou cestu rádi vzpomínáte, případně kam byste se jako rodina rádi vydali?

J: Je pravda, že cestujeme a navštěvujeme galerie, muzea a různé jiné kulturní památky, což považuji za zásadní a velmi podstatné; nedokážeme vypíchnout žádnou podstatnou cestu.

Kdyby však někdo chtěl navštívit mimořádně zajímavá a málo navštěvovaná místa, doporučujeme ostrovy Ouessant, Ledenez Vraz a Molène, které se nacházejí na západě Francie v Atlantském oceánu.

Co pokládáte za důležité a co těžké při výchově dětí?

J: Nejtěžší je být autentickým rodičem. Žít s vědomím, že nejvíc vychovávám tím, jaký jsem, a ne tím, co říkám. Každý den si uvědomuji, že musím začínat u sebe (a často se mi to nedaří), abych mohl něco chtít po dětech (kterým je dnes 6, 14 a 16 let).

Výchova je pro mě spíše sebezdokonalování (ne příliš úspěšné) mě samotného a doufání, že z toho, co se snažím předat, něco zůstane.

V: Důležité je vychovat z dětí samostatné a zodpovědné bytosti, které budou schopné žít kvalitní život i bez nás.

Jste jedni z osmi párů, kteří našli „odvalu“ účastnit se nedělních manželských večerů. Jak tento projekt hodnotíte, a proč byste ho doporučili i dalším manželům?

J: Manželské večery doporučuji úplně každému páru v každém věku. Byla to náročná věc, každou neděli v sedm večer si více jak dvě hodiny vyřikávat věci, o kterých se nesnadno mluví. Mnohé jsem se dozvěděl o manželce, ale i o sobě. Bez nadsázky by se jich měl účastnit každý pár v pravidelných intervalech, protože úkoly a výstupy z nich dokážou významně zkvalitnit partnerský vztah, rodičovství i náhled na ostatní lidi/páry.

V: Já jen doplním, že vnímám jako velký přínos čas vyhrazený jen pro nás dva a možnost podívat se na náš vztah z jiné perspektivy.

Veroniko, Josef chodí rád na poutě, Ty máš své koníčky.

Můžeš nám o nich něco prozradit?

V: Mým největším koníčkem a prioritou je rodina. Dále zpívám v pěveckém sboru Pernštýn-Ludmila-Suk už jistě 10 let. Zpívala jsem ráda odmalička, a když jsem se k tomu mohla vrátit, vnímám to jako formu odpočinku mezi fajn lidmi. Zároveň se tam stále učím něco nového.

Je květen, mariánský měsíc. Jaký je váš osobní vztah k Panně Marii?

J: Jendo, děkuji za tu otázku, samotného by mě nenapadla, považoval bych ji za dost intimní. O těchto věcech rozjímám (snažím se o nich přemýšlet) a zatím jsem na nic podstatného sdělitelného nepřišel (vše by byly jen parafráze na jiné), ale co musím říct a doporučit: jsem více než 10 let členem večerádkla, modlitebního společenství, které se schází u sv. Jana Křtitele každou první sobotu v měsíci na modlitbu růžence.

Když jsem tam byl poprvé, nevěřil jsem, že budu dlouhodobě schopen účasti. Začalo mi to být příjemné (začal jsem účast považovat za užitečnou) až po pěti či sedmi letech, ale dnes z těchto setkání doslova žiji a plánuji si program tak, abych tam mohl být.

V: Panna Maria je pro mě jako pro matku neuvěřitelně statečnou a silnou ženou. Tím, čím si prošla, když se musela vzdát svého syna a viděla jeho utrpení, dokáže dát člověku spoustu vnitřní síly. S její pomocí je možné zvládnout i to, co si myslíte, že byste dokázat nemohli.

Závěrečné slovo:

J: V závěru bych chtěl poděkovat všem, kteří nám pomáhají. Ať už ve víře – zde historicky otci biskupovi Josefu Kajnekovi a pro naši rodinu velice důležitému otci Václavu Čunkovi, ale i všem ostatním kněžím, kteří farností prošli. Dále obrovskému množství dobrovolníků v naší školce, u salesiánů i v charitě. Cesta ke spokojenému životu vede přes to, že se dáváme jiným zadarmo ve svém volném čase. Nikdy bych si nepředstavil, jak moc to může člověka dlouhodobě uspokojovat.

V: Já bych rozhodně tuto cestu bez Pána a svého manžela nezvládl.

• Rozhovor vedl Jan Uhlíř

KALENDÁŘ AKCÍ | 13. 5. – 3. 6.

st	13.5.	Setkání seniorů (14:30 fara)
čt	14.5.	Slavnost Nanebevstoupení Páně (18:00 kostel sv. Bartoloměje)
ne	17.5.	První mše svatá Jeronýma Pelikovského v Pardubicích (9:00 kostel sv. Bartoloměje) + posezení na farní zahradě
		Koncert sboru Bona Nota (18:00 - kostel sv. Václava v Rosicích)
po	18.5.	Přednáška P. Hromjáka – Teologický večer s církevními otci (18:45 fara)
čt	21.5.	Scholčo (18:30 fara)
so	23.5.	Večer chval (19:00 - kostel sv. Bartoloměje)
ne	24.5.	Příprava na první svaté přijímání dětí (14:30 - farní sál)
		Mše svatá v Dřenicích (14:30)
		Májová v Kokešově (17:00)
út	26.5.	ČKA – Přednáška Alexandry Jakobey (19:00 Škola Svítání)
čt	28.5.	Koncert sboru Cantus amici (17:00 kostel sv. Bartoloměje)
pá	29.5.	Noc kostelů
so	30.5.	Setkání seniorů (8:00 kostel sv. Václava, Salesiáni)
po	1.6.	Přednáška P. Hromjáka – Teologický večer s církevními otci (18:45 fara)
st	3.6.	Večer chval (19:00 kostel sv. Jana Křtitele)

KALENDÁŘ AKCÍ | 4. – 21. 6.

čt	4.6.	Slavnost Těla a Krve Páně (18:00 kostel sv. Bartoloměje)
		Zpovídání (8:00 - 16:00 kostel sv. Bartoloměje)
		Scholčo (18:30 fara)
pá	5.6.	Zpovídání (16:00 - 18:00 kostel sv. Bartoloměje)
		Modlitby za kněze (17:00 kostel sv. Bartoloměje)
so	6.6.	Večeřadlo Panny Marie (7:00 kostel sv. Jana Křtitele)
ne	7. 6.	Farní festival (společná mše svatá v 10:00 hřiště u salesiánů)
		Mše svatá ve slovenštině (19:00 kostel sv. Bartoloměje) + posezení na faře
st	10.6.	Setkání seniorů (14:30 farní sál)
		Uzávěrka Zpravodaje farnosti č. 3
čt	11.6.	Pastorační rada farnosti (19:00 farní sál)
so	13.6.	Koncert pro varhany a lesní roh (19:00 kostel sv. Bartoloměje)
ne	14.6.	První svaté přijímání dětí (10:00 klášterní kostel)
		Adorace s písněmi (18:00 kostel sv. Václava)
po	15.6.	Přednáška P. Hromjáka – Teologický večer s církevními otci (18:45 fara)
út	16.6.	Začátek zápisu intencí na měsíce červenec, srpen a září
čt	18.6.	Scholčo (18:30 fara)
pá	19.6.	Modlitební karavan
so	20.6.	Skautská mše sv. (14:00 Podskala)
		Večer chval (19:00 kostel sv. Bartoloměje)
ne	21.6.	Oslava 50 let kněžství Mons. Josefa Kajneka (9:00 kostel sv. Bartoloměje)
		Sbírka Charita HK
		Vychází Zpravodaj farnosti č. 4

www.farnost-pardubice.cz

facebook.com/Pardubickafarnost | instagram.com/Pardubicefarnost